

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/882/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814200244
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Hrib, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:6814200244.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Hriba, PhD. a členov senátu JUDr. Janky Kočišovej a JUDr. Slávky Maruščákovej v právnej veci žalobcu: U. F. R., s.r.o., A.: XX XXX XXX, J. 5, XXX XX L., právne zastúpený Tomáš Kušnir, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanej: U. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX R. XX, o zaplatenie 1.788,43 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 18.7.2014, č.k. 9C/188/2014-50 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu o zaplatenie 1.788,43 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 3.2.2011 do zaplatenia zamietol s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (pozn. M. O. P., a.s.) podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu sa domáhal zaplatenia sumy 1.788,43 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 3.2.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania od žalovanej.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - žiadosťou a zmluvou o poskytnutí účelovej pôžičky, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpoveďou zmluvy zo dňa 26. 01. 2011, fotokópiou dokladu o doručení výpovede, prehľadom splátok a úhrad pôžičky.

V zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy a právne vzťahy vzniknuté z tejto zmluvy sa riadia ustanoveniami Občianskeho zákonníka a ustanoveniami Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky žalobca poskytol žalovanej sumu 2.000,76 eur. Z prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaná na úhradu pôžičky uhradila 863,08 eur. Právny predchodca žalobcu vyššie uvádzanú zmluvu ku dňu 26.01.2011 vypovedal. Vypovedanie zmluvy sa doručovalo žalovanej na adresu jej trvalého pobytu, avšak žalovaná si ho v úložnej lehote nevyzdvihla na pošte, pričom deň uloženia zásielky pripadol na 28.01.2011. Vychádzajúc z ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vypovedaním /odstúpením od zmluvy/ zmluvy sa zmluva zrušuje s účinkami

od začiatku a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy resp. vypovedania zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva, ktoré v danom prípade predstavuje bezdôvodné obohatenie získané žalovanou čerpaním úveru na základe zrušenej zmluvy. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia.

V zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka - Zákona č. 40/1964 Zb. v platnom znení, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Premĺčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premĺčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať pred súdom svojho práva.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení je zřejmé, že z dôvodu vypovedania zmluvy žalobcom (pozn. skutočnosť ktorá má za následok zrušenie zmluvy s účinkami od začiatku) má žalobca právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Súd považoval za deň, ktorým začala plynúť premlčacia doba, deň nasledujúci po dni uloženia zásielky obsahujúcej vypovedanie zmluvy a adresovanej žalovanej t. j. deň 29. 01. 2011. Dvojročná premlčacia lehota v súlade s ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 29. 01. 2011 a uplynula dňa 29. 01. 2013, teda pred podaním žaloby na súd, ktorú žalobca podal dňa 17. 01. 2014. Z týchto dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca.

Odvolanie odôvodnil tým, že nesúhlasí s tým, aby v danom prípade súd posúdil nárok žalobcu ako premlčaný, keďže k predčasnému ukončeniu zmluvy došlo podaním zo dňa 26.1.2011, v zmysle ktorého došlo ku dňu 26.1.2011 k vypovedaniu zmluvy. Na základe uvedeného došlo k začatiu plynutia premlčacej doby dňa 17.1.2011, ktorá v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 17.1.2014. Keďže žalobný návrh bol podaný dňa 17.1.2014 je zřejmé, že k uplynutiu premlčacej doby nedošlo a žalobný návrh bol podaný včas.

Žalobca nesúhlasí s posúdením výpovede zo dňa 26.1.2011 ako odstúpenia od zmluvy a následného posúdenia premlčania v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca má za to, že k ukončeniu zmluvy došlo spôsobom dohodnutým zmluvnými stranami v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Nie je dôvod prekvalifikovať predmetné podanie na odstúpenie od zmluvy. Úprava spotrebiteľských úverov osobitným predpisom nenahrádza všeobecnú právnu úpravu v Občianskom zákonníku. Zákon o spotrebiteľských úveroch je „lex specialis“ k všeobecnej právnej úprave, ktorá má základ v Občianskom zákonníku. Podľa názoru žalobcu z ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno vyvodit' vylúčenie možnosti aplikácie všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch. Účastníkom právneho úkonu,

ktorí rešpektujú dôsledky plynúce z kogentnej špeciálnej úpravy, nemožno uprieť, aby si v medziach daných všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka dohodli aj taký spôsob zániku ich zmluvného záväzku, ktorý má oporu v platnom práve. Pokiaľ účastníci takúto možnosť využili, je potrebné dôsledok z toho plynúci rešpektovať.

Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ust. § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu, resp. v zmysle ust. § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. ho zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia § 219 ods. 2 O.s.p..

Len na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia považuje odvolací súd za potrebné uviesť:

Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v odvolacom konaní posúdiť je to, či súd prvého stupňa dospel k správne právnemu záveru, že nárok navrhovateľa je premlčaný.

Súd prvého stupňa správne zistil, že z dôvodu vypovedania zmluvy žalobcom začala plynúť premlčacia doba, deň nasledujúci po dni uloženia zásielky obsahujúcej vypovedanie zmluvy a adresovanej žalovanej, t.j. deň 29.1.2011. Dvojročná premlčacia lehota v súlade s ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 29.1.2011 a uplynula dňa 29.1.2013, teda pred podaním žaloby na súd, ktorú žalobca podal dňa 17.1.2014.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, pretože žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.